

РЕШЕНИЕ

№ 6501

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6325** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. Г. Г. срещу Решение № 1613 от 06.04.2023г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав по НАХД № 9861/2022г., с което е потвърдено Наказателно постановление № СОА22-РД11-583, издадено от Заместник кмет на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на основание чл.178е от Закона за движение по пътищата (ЗДвП,) за нарушение на чл. 94, ал.3 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 /сто/ лв.

Недоволен от така постановеното решение касатора го обжалва с доводи за неправилност и незаконосъобразност, нарушения на процесуалния и материалния закон. Изложени са съображения за наличие на съществено нарушение на нормата на чл. 40, ал.3 от ЗАНН предвид обстоятелството, че АУАН е съставен в присъствието само на един свидетел - актосъставителя, довело до засягане на правото на защита на санкционираното лице. На следващо място, касаторът оспорва извода на районния съд, че е без значение вида на собствеността върху пространството, възприето като тротоар в Електронния фиш, АУАН и Наказателното постановление, предвид възприетото, че същото отговаря на описанието, дадено в ЗДвП за тротоар. Твърди се,

че въпросното пространство е частна собственост, предвидено за паркинг още при строежа на сградата, с наличие на специално обособена пешеходна част, тип „пасарелка“, която е предвидена за пешеходното преминаване. С подробни доводи се оспорва и индивидуализиране на местонарушението. Претендира се отмяна на обжалваното решение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован се явява лично, като заявява, че поддържа подадената жалба. Моли същата да бъде уважена по съображения, изложени в нея. Поддържа нарушение на чл.40, ал.3 от ЗАНН. В реплика поддържа, че е представено доказателство, че така наречения тротоар попада в частен имот, който не е публична общинска собственост.

Ответникът по касационната жалба- Заместник кмет на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, не се явява, представлява се от юрк.П., която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Изразява становище, че изложените твърдения в нея са неоснователни и недоказани, като наличния снимков материал недвусмислено доказвал паркирането на процесния автомобил върху тротоар, публична общинска собственост. Подкрепя съжденията си в подробни писмени бележки, представени по делото. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В. изразява становище, че следва решението на районния съд да бъде потвърдено.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят Р. П., като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна, както и свидетеля Д..

Районният съд е приел, че В. Г. Г., [ЕГН], има постоянен адрес в [населено място], кв. Хиподрума, [улица], № 19, вх. Б и притежава моторно превозно средство - лек автомобил марка „Пежо 407“, с рег. [рег.номер на МПС] .

На 07.02.2022 г., в 11:13 ч., жалбоподателят паркирал собствения си лек автомобил марка „Пежо 407“ с рег. [рег.номер на МПС] на [улица]до [жилищен адрес] върху тротоара, на място неопределено за паркиране на пътни превозни средства /ППС/, като по този начин пречил за преминаването на пешеходци. Тази действия били възприети от св. Р. Б. П., който констатирал спрелия върху тротоара автомобил и отсъствието на водача и съставил фиш серия СО № 9064278/07.02.2022 г. по реда на чл. 186 вр. е чл. 178е от ЗДвП, а на водача била наложена глоба в размер на 50 /петдесет/ лева, за извършено нарушение на чл. 94, ал. 3 ЗДвП. Последният не е връчен на водача.

След като узнал за фиша, В. Г. Г. депозирал срещу него писмено възражение с вх. № 1816/14.02.2022г. по описа на ЦГМ, излагайки посочените и в жалбата пред СРС съображения и искане фишът да бъде анулиран.

В тази връзка и на основание чл. 186, ал. 2 ЗДвП, на 24.03 .2022 г. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ серия А, бланков № 003227 от св. Р. П. - инспектор при ЦГМ, с който срещу В. Г. е повдигнато административно наказателно обвинение за това, че на 07.02.2022 г. около 11:13 часа, паркирал в

[населено място], на [улица]до [жилищен адрес] собствения си лек автомобил марка „Пежо 407“, с рег. [рег.номер на МПС] върху тротоара, на място, неопределено за паркиране на ППС. Актът е съставен в присъствието на нарушителя и му е връчен срещу подпис на същата дата. Същият е възразил на място.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление /НП/ изх. № СОА22-РД11-583 на заместник кмет на Столична община, с което на Г. на основание чл. 22, ал. 5 от ЗМСМА във вр, с чл. 178е от ЗДвП и чл. 53, ал. 1 от ЗАНН е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл.94, ал.3 от ЗДвП.

От правна страна, районният съд е приел, че АУАН е съставен, респ. НП е издадено от компетентни органи, съобразно разпоредбите на чл.189, ал.1 и чл.167, ал.2 от ЗДвП и приложената заповед за определяне на служби за контрол и длъжностни лица към същите, респ. чл.189, ал.12 от ЗДвП и приложената заповед на кмета на Столична община за овластяване на точно определен неин заместник като наказващ орган. Приел е също, че АУАН е издаден в съответствие с чл. 42 от ЗАНН, а НП е съобразено изцяло с разпоредбите на чл. 57 от ЗАНН, спазени са установените в чл.34, ал.1 и 3 ЗАНН срокове, както и рамките на общия давностен срок. Обсъдил е възражението за нарушение на изискванията на чл. 40, ал.3 от ЗАНН и е приел същото за процесуално нарушение от категорията на несъществените. Приел е, че нарушението е извършено от обективна и субективна страна, автомобилът е бил паркиран върху тротоара и е пречел на движението на пешеходците. Обсъдил е доводите във връзка с попадане на местопаркирането в границите или не на частен имот, и е посочил, че за характеристиките му като „тротоар“ няма значение собствеността на имота, а дали отговаря на дефиницията му за такъв. С тези мотиви съставът на СРС е потвърдил издаденото НП.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Отговорността на Г. е ангажирана на основание чл. 178е ЗДвП, като му е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 50 лева, за нарушение на чл. 94, ал. 3 ЗДвП, която установява, че за престой и паркиране в населените места пътните превозни средства се спират възможно най-вдясно на платното за движение по посока на движението и успоредно на оста на пътя. Допуска се престой и паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2,5 тона върху тротоарите, само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, ако откъм страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци.

Неспазването на тези правила съставлява административно нарушение по чл. 178е от ЗДвП, в която разпоредба е предвидена санкция за водач, който паркира пътно превозно средство в паркове, градини, детски площадки, площи, предназначени само за пешеходци и на тротоари в населените места, извън разрешените за това места.

От събраните в хода на производството доказателства се установява съставомерност на констатираното нарушение, тъй като на 07.02.2022г. в 11,13ч. на [улица] в [населено място], лек автомобил марка "Пежо 407" с рег. [рег.номер на МПС] , е

установен от контролните длъжностни лица, паркиран върху тротоара. Не е налице спор по делото, че автомобилът е бил паркиран от санкционираното лице, като то не излага твърдения, че друго лице го е паркирало. В този смисъл са и възраженията на касатора, направено при съставяне на АУАН, в които не се отрича, че на горепосочената дата и място е паркирал лекия автомобил на мястото, на което е установен от контролните длъжностни лица, като се оспорва, че тротоарът попада в границите на имот, кадастрален номер 68134.204.39, който е частна собственост /в участъка на ул. С. А. между ул. А. Б. и локалното на бул. Ц. Б. III/.

Съгласно § 6, т. 6 от ДР на ЗДвП, "Тротоар" е изградена, оградена или очертана с пътна маркировка надлъжна част от пътя, ограничаваща платното за движение и предназначена само за движение на пешеходци. В случая, видно от представения снимков материал, касатора е паркирал автомобила си на място, което е тротоар, по смисъла на даденото от законодателя легално определение, тъй като представлява изградена надлъжна част от пътя, която ограничава платното за движение и е предназначена само за движение на пешеходци. Въпросът чия собственост е имота върху който е изграден тротоара е неотноситим към предмета на спора, предвид липсата на предвидено изискване в този смисъл и направените възражения, че тротоара попада върху имот частна собственост, не следва да се обсъждат.

С оглед така установената фактическа обстановка, правилно е прието в обжалваното решение, че В. Г. е извършил вмененото му административно нарушение и с издаденото наказателно постановление правомерно е ангажирана неговата административно наказателна отговорност, на посоченото правно основание.

Въззивният съд е изпълнил процесуалното задължение по чл.13, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН, като е събрал съгласно чл.107, ал.2 НПК вр. чл.84 ЗАНН доказателствата от значение за пълното и всестранно разкриване на обективната истина по случая. Преценил е събраните и в административно наказателното производство и в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, които са еднопосочни-свидетелят Д. посочва, че „това е нещо като тротоар“. Наличната доказателствена съвкупност, противно на оплакването на Г., по безсъмнен начин установява извършеното от него административно нарушение по чл.94, ал.3 ЗДвП. Липсват оправдаващи го доказателства по.107, ал.3 НПК вр. чл.84 ЗАНН, които да не са събрани по чл.107, ал.2 НПК вр. чл.84 ЗАНН или да не са били съобразени съгласно чл.107, ал.5 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Районният съд е извършил длъжимата се цялостна служебна проверка на законосъобразността на оспореното НП, като, наред с това, се е произнесъл и по основните доводи, наведени с жалбата на В. Г. по НАХД № 9861/2022г. на СРС, НО, 100-ен състав. Авторството на извършване на нарушението е установен по безспорен начин.

Съображенията на въззивния съд, изложени досежно несъществено нарушение на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, а именно неподписването на АУАН от двама свидетели, се споделят от настоящия състав.

Правно регламентирания процесуални изисквания, които следва да се спазват при съставянето на АУАН, създават гаранции за пълноценното участие на нарушителя в административната фаза на процеса. Нарушаването на тези изисквания е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление като незаконосъобразно само, когато в резултат на конкретното нарушение има вероятност установените от актосъставителя факти да са неистински, неточни и непълни; ако недопускането им би довело до възприемане на друга фактическа обстановка или правна квалификация на

деянието или съществено да е накърнено правото на деца да участва в административно-наказателното производство. Съставянето на АУАН в отсъствие на втори свидетел съгласно нормата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН би било абсолютно нарушение на процесуалните правила, ако липсата на такъв свидетел би довело до възприемане на друга фактическа обстановка или правна квалификация на деянието, а в случая не са представени доказателства пред районния съд и пред касационната инстанция, които да обосноват друг резултат от проведеното административно наказателно производство. Само при данни в обратната насока нарушението на чл. 40, ал. 1 и, ал. 3 от ЗАНН би следвало да се третира като съществено

Правилно е приложена, кореспондиращата на извършеното нарушение, санкционна норма на чл. 178е ЗДвП, която определя наказание глоба от 50 до 200 лева за лице, което паркира пътно превозно средство в паркове, градини, детски площадки, площи, предназначени само за пешеходци, и на тротоари в населените места извън разрешените за това места.

Предвид липсата на касационни основания за отмяна на решението на СРС, същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН на ответника се дължат разноски. В съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.63д, ал.5 ЗАНН във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя размер на юрисконсултско възнаграждение - 80 /осемдесет/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, X. - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1613 от 06.04.2023г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100-ен състав по НАХД № 9861/2022г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА В. Г. Г., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община, сумата 80 /осемдесет/ лева – разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.